

prima instanță: D. Munteanu
instanța de apel: N. Traciuc, I. Cotruță, A. Stratan

nr. 3ra-447/16

ÎNCHEIERE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Ghereg

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Ghereg împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la anularea ordinului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 02 martie 2015, Grigore Ghereg a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la anularea ordinului.

În motivarea acțiunii a invocat că prin Ordinul SPC și SEI al MAI nr. 14ef din 30 ianuarie 2015 a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, în temeiul art. 48 lit. c) din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007, pentru încălcarea ordinii publice ce a prejudiciat imaginea SPC și SE și pentru ignorarea cerințelor ordinului MAI nr. 436 din 07 decembrie 2005 și nr. 387 din 24 decembrie 2014, fapt ce reprezintă o încălcare a disciplinei și obligațiilor de serviciu stipulate la art. 43 și 44 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007.

Consideră că actul de sancționare este ilegal în fond, emis contrar prevederilor legii, deoarece în partea dispozitivă a actului de sancționare nu este indicat termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată, actul cuprinde afirmații declarative și nu careva concluzii ce confirmă vinovăția în săvârșirea celor imputate.

Relatează că în actul de sancționare nu a fost indicat concret prin ce s-a manifestat încălcarea ordinii publice și care au fost acțiunile sale prin care a prejudiciat imaginea Serviciului.

Mai indică că în actul de sancționare au fost relatate niște fapte examinate deja sub aspect contravențional, nefiind clare în acest sens care ar fi acțiunile ce constituie abatere disciplinară pentru încălcarea disciplinei muncii.

Susține că pentru a-i fi imputată încălcarea ordinii publice, în privința lui urma a fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale, ceea ce de fapt nu a avut loc, iar o dată ce o astfel de procedură contravențională nu a fost pornită, reiese că vinovăția sa imputată prin actul de sancționare este neîntemeiată.

Menționează că în partea motivată a actului de sancționare, nu au fost reflectate care sunt circumstanțele constatate de persoana care a efectuat ancheta de serviciu, probele pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe, fiind menționat doar faptul că există conflict între el și soția sa.

Mai menționează că ordinele MAI nr. 387 din 24 decembrie 2014 și nr. 436 din 07 decembrie 2005, nu i-au fost aduse la cunoștință și respectiv nu avea cum să cunoască despre faptul că era obligat să comunice în serviciul resurse umane despre faptul modificării datelor biografice, unele fiind cu caracter personal.

Indică și faptul că în partea dispozitivă a actului de sancționare nu au fost indicate care acțiuni sau inacțiuni concrete sau pretins a fi încălcate conform art. 43 și art. 44 din Legea nr. 93-XV din 05 aprilie 2007. Suplimentar adăugând că nu i-a fost asigurat dreptul de a face cunoștință cu materialele anchetei de serviciu în termen de 5 zile de la finalizarea acesteia, și respectiv despre aplicarea sancțiunii disciplinare a aflat când i-a fost adus la cunoștință ordinul contestat.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 3, 16 alin. (2), 17 alin. (1) lit. c), 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii și anularea Ordinului SPC și SE al MAI nr. 14ef din 30 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015 a fost admisă acțiunea, declarat ilegal și anulat ordinul nr. 14ef din 30 ianuarie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a pompierului SSE Anenii Noi a DSE mun. Chișinău, sergent major al s/s Grigore Ghereg.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 29 decembrie 2015, Grigore Ghereg a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat o lege greșită.

Susține că conflictul familial nu poate fi calificat ca încălcare gravă a disciplinei de serviciu, deoarece nu constituie încălcarea obligațiilor de serviciu prevăzute de art. 47 din Legea cu privire la Serviciu Protecției Civile și Situații Excepționale.

Indică că în 2013 a înregistrat căsătoria cu Doina Ghereg, iar la 27 ianuarie 2014 s-a născut fiica Evemina, despre acest fapt fosta sa soție a anunțat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și a solicitat acordarea plății pentru concediul de maternitate, solicitare care a fost respinsă.

La 25 februarie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 decembrie 2015 împotriva deciziei instanței de apel din 29 octombrie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Ghereg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Grigore Ghereg, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Ghereg ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Grigore Ghereg se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță